

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halklar, Birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST) YAYIN ORGANI

1 MAYIS MAHALLESİ DİRENİŞİ ÖLÜMSÜZDÜR!

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER !

YOKSUL HALKIMIZ !

Size anlatacağımız var !

Size yoksul gecekodu halkının direnişini simgeleyen Ümraniye " 1 Mayıs" Mahallesinin direnişini anlatacağız !

O, "1 Mayıs Mahallesi" ki, tüm gecekonducuların hem çilesinin hem de kahramanlığının örneğidir !
O, "1 Mayıs" halkı ki, üç yıldır komprador patron-
ağa devletin en ağır zulmüne hedef olmakta, yine de yılmamaktadır !

....

"Gün 2 Eylül.

Güneşin kızılıkları övünüyor.

2 Eylül'ün kahramanlığını

gözleyecektir..."

Evet, gün 1977'in 2 Eylül'ü, sabahın alacakaranlığıydı. İstanbul-Ümraniye sirtlarında, Türkiye'nin çeşitli yerlerinden kopup gelmiş emekçiler, çocuk, kız-kızan, bir ölüm-kalım kavgasına hazırlanıyorlardı. Bir ölüm-kalım kavgası: Çünkü komprador patron-ağa devletin silahlı kuvvetleri o gün gecekodu halkını evlerinden sürüp atmaya gelecekti. Köylerde topraklarında barınamayanların, topraklarını yitirip şehre göçenlerin, şehirde sürünenlerin bin bir güçlkle diktikleri gecekonduların yıkımı vardı. Gecekondular ki, her briketinde yaşama umu-
du; harcında su yerine alnteri ve kan vardı. Gecekodu insan gibiydi; binbir emekle yoğunlaşmıştı ve bir kez yıkıldı mı, onu yapanlar da yıkılıp giderdi. İşte komprador patronların ve toprak ağalarının uşakları, bu gecekonduları yıkmaya geliyordu.

Gecekodu halkı, yaşamasının baş güvencesi olan bu derme-çatma damını yıktırmamaya kararlıydı. Ögle üzeri, altlarında panzerler, ellerinde gıcır gıcır tomsonlar, bombalarla önde polis, arkada ordu olmak üzere devletin kolluk kuvvetleri sökün ettiğinde; gecekonducular yumruklarını sıkmış, dişlerini bilemiş; elde taş-sopa, en önde kadınlar ve bebeler, sefil gecekondularının önünde bir insan duvarı çekmişlerdi. Gerçekten kararlıydılar.

Hakim sınıfların ağzı kanlı köpekleri böyle bir şey beklemiyorlardı. Şimdiye kadar onlar çok gecekodu yoksul emekçilerin başına geçirmişlerdi. Doğru; eski yıkımlarda da direniş olurdu-mesela 80'li bir mine, evini terketmez; dozer damla birlikte onu da çöktürdü. Ama bu direnişler ne ör-gütlüydü, ne de böyle kitleseldi.

Satılmışlar, mahallenin Malatya'lı işçilerinin ve yoksul işportacıların oturduğu uçundan yıkıma başladılar. Herhalde, oraya toplanmış binlerce kişinin bu yıkıma seyirci kalacağını umuyorlardı. Kendilerini böyle kuvvetli sanıyorlardı ki !

Ama umutları boşa çıktı. Yoksul 1 Mayıs Mahallesi'nin halkı taş ve sopalarla yıkıcılara mücadele etti. Ortalık birden bire bir meydan muharebesine döndü.

"O yarıtcı haydutlar

Bütün ölüm araçlarını saldılar üstümüze
Panzerleri, joplari, makineli tüfekleri,

dürebüleri
Furuko kapakları, gri çulları, postalları,
Easelerindeki yağlar göbek şişkinlikleri
Çocuklarının giysileri, hanımlarının
boyaları,
Ve sevinçleri, kinleri, iştahları
Hep alınterimizde."

Çatışma, binlerce emekçinin kadın-erkek, genç-ih-ti-yar demeden polis ve ordunun panzerlerine, kurşu-nuna, dipçigine, çelik miğferine karşı taş ve sopalar la, bir de devrimcilerdeki az sayıda silahla yürüyüşü idi. Düşman, haksız bir savaşın yürütücüsü oldu-
ğu için inançsız, korkak ve telaşlı idi. Fakat en mo-
dern silahlarla donanmışlardı, ve de alabildiğine
acımasızdılar. Yoksul emekçiler, siperlerden açılan
makineli ateşine, zırhlı araçlara rağmen iki saat
döğüstüler .

"Ve şehitler düştü gururla
Abandılar 1 Mayıs'ın toprağına
Kanlarımız bir hamur gibi yogurdu kırmızı
toprağı

Arslan

Poyraz

Çaparoğlu

Hasan

Cuma

Ve kızılı-erkekli, kadınlı-kızanlı 12
kahraman!...

İsyancılar dönüp bakmadılar bile
ölülerine

Avuçlarında taşıdıkları yiğit ve çatal
yüreklere

Ve tazecik canlarını fırlattılar,
zalimlerin üstüne, yüzlerine tükürür gibi..

1 Mayıs'ın taşları, ağaçları ve bodur
tepeleri

Ayaklanmış tükürüyordu zulmün üstüne"

Zalim polis ve ordu, biri 8 yaşında, ikisi de kundakta bebek olmak üzere üç çocuğu da biçerek 12 kişinin canını aldıktan sonra, öfkelerini ve kudurganlıklarını halkın üzerine sınırsızca saldırdılar. Binlerce gecekodu, içindeki eşyalarla birlikte yerle bir edildi; hemen hemen tüm 1 Mayıs halkı göz altına alınarak işkenceye tabi tutuldu. Amaçları açıktı: Böylesine yiğitçe bir direniş kırmak onlara yetmiyordu. Onlar 1 Mayıs halkını yıldırma ve siadirmek; bir daha böyle bir direnişe girişecekleri gözdeği vermek, korku salmak istiyorlardı. Çünkü, aslında kendileri ölümüne korkuyorlardı-bu direniş bu karşı-koyuş, kendi sorularına tohumunu içinde taşıyordu.

Ama bu zavallılar işte tam da bu noktada yanlış-dılar. 1 Mayıs Mahallesiindeki uyguladıkları katliam ve vahşet, ne 1 Mayıs halkını yıldırma; ne de milyonlarca emekçiye "gözdağı" oldu.

"Yılğınlık ve korkaklık yok
Savaşmak yeniluek savaşmak
Bu kavganın halkları gibi
Devam edecek bir başka yerde ve zamanda
Tarlada, fabrikada, gecekonduda
Zafere kadar sürecektir zafere kadar!...
İşte budur bizim mantığımız! "

Teniden kopardıkları 12 can, onların başına bela kesildi. 12 şehidin 1 Mayıs topraklarını sulayan kı- zıl kanlarından, tepeden tırnağa sınıf kinine bür- rümüş bir "1 Mayıs Mahallesi" doğdu. "1 Mayıs Gece- kondu Direnişi", yoksul emekçi halkımızın doğal hak- ları için verdikleri kanlı mücadelesinin gönderine çekilen yeni bir bayrak oldu. 1 Mayıs halkının kah- ramanlığı ve kararlılığı, daha nice yoksul gecekon- ducuya kuvvet vereceği bir örnek oldu.

Partimiz TKP/ML, 2 Eylül direnişinde 5 şehit ver- di. Hüseyin Aslan, İsmail Poyraz, Hüseyin Çaparoglu, Cuma Gül ve Hasan Yıldırım yoldaşlarımız, 1 Mayıs emekçilerinin kanlı direnişinin örgütleyicileri ve en safta döğüşen yiğit evlatları olarak şehit düştüler. Omlar canfeda mücadeleleriyle, Partimizin şerefli üyeliğini tamamiyle hakettiler. Omlar sa- bırlı ve alçakgönüllü mücadeleleriyle 1 Mayıs hal- kına sevgisini ve güvenini kazanmış emekçi önder- lerdi.

Yoldaşlarımız, 1 Mayıs halkına gerçekleri yılma- dam, bükmeden anlattılar. O gerçekler ki, ağı ve tefe- ci takımına zulmü ve sömürsü altında imleyen 10 milyonlarca köylüye, milli zulüm altında ezilenlere, işçilere, köyde barınmayıp büyük kentlerin etekle- rinde sağlıksız ve sefil bir hayat sürdüren mil- yonlarca emekçiye; bu durumlarına sorumlularını gösteriyor; o gerçekler ki, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına kurtuluş yolunu öğretiyor.

GECEKONDU KADER DEĞİLDİR !

Partimizin militanları, 1 Mayıs Mahallesi gibi birçok gecekondu mahallesinde, yoksul emekçilere şunu anlatıyorlar : Gecekondu kader değildir. Gece- kondu, tarımda ağallığa, tefeciliğin amansız sömü- rü ve zulmü sonucu keate göç etmeye mecbur kalan yoksul köylülerin, tek barınma imkanıdır. Gecekondu Türk hakim sınıflarının milli zulmüne dayanmayan Kürt köylüsünün büyük kentlere göçettiğinde başını sokabileceği tek yerdir.

Gecekondu, komprador ve asalak şehirlerde iş bulama- yan, insanca yaşayacak kadar kazanamayan milyonlar- ca emekçinin başvurmaya mecbur kaldığı tek barın- ma biçimidir. Gecekondu, emperyalizme bağımlılığın, komprador bir sanayi ve ticaretin, ağallığın-tefecili- ğin doğal bir sonucudur. Yani : Gecekondu komprador patron-ağa düzeninin ürünüdür !

Ülkemizde, bütün büyük şehirlerin %60-70 i gece- kondularda yaşar. Bu en azından 6 milyon insan eder ! Yani, 6 milyon emekçi, çocuk, kadın-erkek, yolsuz susuz, sağlıksız bir çamur deryasına hapsedilmiş ve ziyaretidir. Gecekonduarda yaşamak zorunda kalan bizlerin çoğu köylerden göçetmiş, yoksul, topraksız köylü kökenliyiz. Şehirlerde doğru dürüst bir iş bu- lamayız; çünkü iş sahası yoktur. Üst üste yığıldığı- mız gecekondularımız, büyük şehirlerin çevresine bir köy havası verir. Büyük şehrin pisliğini ve ce- fasını bizler çekeriz. İşsizlik canımıza tak dedi- ğinden kendimizi patronlara çok ucuza satarız. Şe- hirlerdeki zenginaler, kompradorlar, bürokrat burju- valar ve onların köpekleri bizim sırtımızdan ça- lar, cırpır; kaloriferli, sıcak sulu, bilmem kaç oda- lı apartmanlar, villalar için milyonlarca pa- ra dökerler. Bunlara lüks konutları, büyük şehirler- deki toplan konutlarına %5-10 unu bile geçmiyor. Bun- ların hepsinin bir kaç dairedi, sayfiyelerde villa- ları var. Bunların konutlarının birçoğu kanunsuz ya- pılmıştır. Fakat onların evleri başlarına yıkılmaz. Çünkü bu düzenin sahibidirler.

Bizim gecekondularımız gelince: Bizim konutları- mızın sefaletini anlatmak bile gereksiz. Gecekondu- larımızın büyük bir çoğunluğu da hazine arazisine bilmem hangi vurguncu "dededen kalma" arazisine- ne vs. yapılmıştır. Yani bu düzenin kanunlarına gö- re "yasa-dışı"dır. Kompradorlar, şehir toprakla- rına da tekellerine almışlardır. Türkiye de korkunç bir arsa istifiçiliği vardır. Bunlar, arsa istifiçili- ği yaparak, toprak fiyatlarına akıl almaz seviye- ye yükselmesine sebep olur; büyük vurguncular vurur- lar. Bunlar bu toprakları nasıl ele geçirdiler? Co- ğu açıkça gaspettiler. Mesela İsmet İnönü, Ankara başkent olduğunda Kavaklıdere semtinin büyük bir kısmını kapattı. Bunların satışından ailesi mil- yon üstüne milyon yığıldı. Bu topraklar aslında hal- kın malıdır; ama onun elinden zor ile, hile ile al- ınmıştır. İşte kompradorların ağaların kanunları her yerde olduğu gibi burada da bu asalakların "mülk"ü korur. Kıymetlenen araziler üzerindeki gecekonduları dozerlerle yıkar, onun yıkıntıları üzerinde büyük apartmanlar yükseltir. Halkın en temel haklarından biri olan barınma (konut) hak- kını ayaklar altında çığır.

Emekçi halkımızın en temel haklarından birisi çalışmak ise, diğeri de insanlığa uygun koşullar-

da barınmak ve yaşamaktır. Ama bizim bu hakkımız komprador patron-ağa düzeni tarafından gaspedil- miştir. Emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin bütün zenginaliklerini yağma ettiği ülkemizde yalnızca bir avuç asalak ve usak komprador ve ağa, lüks içinde yaşar. Emekçi halk, ister köyde olsun, is- ter büyük, ister küçük kentte olsun, sefil konutlar- da barınır; sağlıklı bir hayat için gerekli seviye- nin altında beslenir; kültür ve eğitimin ise nasi- bini alamaz. Çünkü toplumsal gelişme, şehirde kompra- dor montajcı sanayi ve ticaret ile, istifiçilik-stok- çuluk-vurgunculuk ile, kırdan ise ağallık ve tefeci- lik ile engellenmektedir. Bunların arkasında ise em- peryalist sistem vardır. Toplumumuzun üretici güçle- ri, emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodalizm tarafından prangaya vurulmuştur.

KONUT SORUNU ANCAK DEMOKRATİK HALK İKTİDARI ALTINDA ÇÖZÜLEBİLİR !

Konut sorunu ve onun bir parçası olan gecekondu sorununun çözme, ancak ve ancak bu pranga zincirinin kaldırılıp atılmasıyla mümkündür. Hakim sınıflar ne kadar "kalkınıyoruz, modernleşiyoruz" derlerse de- sinler; onların saltanatı sürdüğü topraksız köylü- nün toprağa kavuşması, bağımsız bir ekonominin ku- rulması, yeni iş sahalarının açılması ve biz emek- çilerin durumuna iyileşmesi imkansızdır. Bunun ak- sını ummak, eşyanın tabiatına aykırıdır. Bizim sorun- larımız ancak ve ancak kendi siyasi iktidarımızla çözülebilir. Emperyalizme ve onun usaklığını yapan komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı mü- cadelenin başarısının tek garantisi olan işçi sını- fının önderliğinde kurulacak olan bir demokratik halk iktidarı ile çözülebilir. Halk savaşı yoluyla demokratik halk iktidarı tüm ülkede zafere ula- tığında, gecekondu sorunu nasıl çözülecektir? Her şeyden önce, tarımda gerçekleşen toprak devrimi sa- yesinde, yoksul köylülere ağa ve hazine toprakları dağıtılmış olacaktır. Halk iktidarı, kırdan üreti- min, üretici kooperatifleri halinde örgütlenmesi- ne hem teknik hem de maddi bakımdan destek olarak, tarımsal üretimin hızla artmasını sağlayacaktır. Bu durum, bir yandan kırdaki hayat seviyesini yük- seltirken, diğer yandan milyonlarca kır emekçisi- nin kentlere göç etmesinin nedenlerini ortadan kaldırmış olacaktır. Şimdiki gibi kentlerde suni bir yığılma olmayacaktır.

Kentlerde ise, emperyalistlerden, kompradorlardan gaspedilmiş fabrikalar, tüm halkın mali olarak ça- lışacak; emperyalizmin talanından kurtulan ülkede sanayi hızla büyüyecek; hem yeni iş olanakları hız- la artıp işsizlik sorunu çözülecek, hem de maddi şartlar hızla düzelecektir. Kent toprakları milli- leştirilecek; arsa istifiçiliği önlenecektir. Milli- leştirilen kent toprakları, halka uzun vadeli ola- rak düşük bir ödemeye verilecektir. Böylece bir avuç arsa ağasının milyonlar vurması önlenecek, hal- kın araziye büyük paralar harcaması diye bir sorun kalmayacaktır. Halk iktidarı, emekçilerin konut ih- tiyaçlarını karşılayabilmek için teknik ve maddi her türlü yardımı sağlayacaktır.

Böylece bu düzende kader gibi görünen gecekondu so- runu, maddi imkanları yükselmiş emekçilerin, kendi devletleri aracılığı ve yardımıyla örgütlenip çözülebilecekleri bir mesele haline gelecektir.

İŞÇİLER, YOKSUL KÖYLÜLER, TÜM EMEKÇİLER !

İşte 1 Mayıs halkına ve tüm halkımıza Partimizin savaşçılarının anlattığı gerçekler bunlardır. 1 Ma- yıs halkına mücadelelerinde ışık tutan gerçekler bunlardır. Komprador patron-ağa düzeni, bu gerçekle- ri karartmak için elindeki her türlü hileyi, düzen- bazlığı seferber etti. 2 Eylül Direnişinin ardından hakim sınıfların sözcüleri 1 Mayıs'a akın ettiler. "Bu getireceğiz; yol, elektirik getireceğiz; sorunla- rınızı çözeceğiz" dediler. Ama bunların sahte oldu- ğu, onlar getire getire sadece jandarma karakolunu getirdikleri zaman bütün çıplaklığıyla ortaya çık- tı.

Sonra hükümet değişti, sahte-reformcu CHP hüküme- ti işbaşı yaptı. Bunlar seçti öncesi halkı kandırıp oy toplamak için 1 Mayıs mahallesine uğramış; iğrenç dilleriyle binbir vaad sıralamışlardı. Bir kısım gecekondu halkı, pek inanmamakla birlikte, yine de durumun hiç olmazsa biraz düzeleceği umuduyla hare- ket ettiler. Ama yanlışdılar. Ecevit hükümeti, birbu- çuk yıllık icraatı sırasında halk düşmanlığını iyi- ce ortaya koydu. 1 Mayıs mahallesine yaptıkları sa- te-vaadleri yerine getirmek şöyle durmuş; işsizlik ve pahalılık, enflasyon ve devalüasyon derken, tüm halkımız gibi 1 Mayıs halkı da ağılık ve sefalet çukuruna biraz daha yuvarlandı. Tüm halkımız gibi 1 Mayıs halkı da CHP'nin "gülleryüzlü", "demokratik" siyasetinden nasibini aldı.

Pakat faşist CHP'nin 1 Mayıs halkına karşı olan tutumu, bu kadarla bitmedi. Bitemezdi de. Çünkü 1 Mayıs mahallesinin insanı, içi devrimci ateşle kaynayarak bir halk; CHP hükümeti ise varlığını bu faşist düzene borçlu ve onun temsilcisi bir hükümetti. Bu ikisi birbirine taban tabana zıt, birinin çıkarı diğerinin ezilmesiyle sağlanabilen iki kampın parçalarıydı.

Ve 1979'un 7 Temmuz sabahı kuşluk vakti, 1 Mayıs Mahallesinin tepesinde tur atan askeri helikopterlerin sesiyle emekçiler uyandırdığında, acı bir manzarayla karşılaştılar:

1.Ordu mahalleyi ağır silahlarla çevirmişti. 1.Ordu ve sıkıyönetim komutanı Necdet Urug, karşı tepede bacaklarını germiş, boynunda dürbün, elinde telsiz, sırtında hareket elbisesi, yeni bir meydan muhaberesi yönetmeye hazır. Hedef 1 Mayıs Mahallesi !

1 Mayıs halkı, habersiz basılmıştı. Toparlanıp yıkıma karşı koyamadı. Hareket eden tutuklanıyordu. 70-80 emekçi gözaltına alındılar. Belediye ve ordu dozerleri, büyük bir istahla gecekonduların arasına daldılar. Yeni yapılmış bin kadar ev, bütün eşyaları içinde olmak üzere yerle bir edildi ! Bundan usak basma bahsetmedi !

Ama, 2 Eylül Derişiminin insanları, ne gecekondu- nuna ne de yıkıma kader olmadığını iyi bellemiş- lerdir. Üç-dört gün sonra, 200 kadar 1 Mayıs emekçisi -çoğu kadındı-Kadıköye yürüyerek CHP lokalini iş- gal ettiler. Amaç, sıkıyönetimin baskısına rağmen yıkımı Türkiye emekçilerine duyurmak; yılmadıkları- nı, yılmayacaklarını dost-düşmana ilan etmekti. Bu emeğe ulaşmıştı. Bu kez hakim sınıf gazetele- ri bu habere yer vermek zorunda kaldı.

İşgal sırasında, CHP Milletvekilleri ve İstanbul Belediye Başkanı etekleri tutuşmuş bir halde lo- kale köstürdüler. 1 Mayıs emekçilerine kendileri- nin bir suçu olmadığını, yıkımı sıkıyönetimin ken- dilerinden habersiz gerçekleştirdiğine (!) dair ye- nin billah ettiler. Ama kendilerine kieme inanmadı. Bu sahtekarlar bunu söyledikten daha bir hafta geç- memiştir ki, ikinci bir yıkım girişimi yer alıyordu.

Bu kez, Dereboyun'daki yeni yerleşmeyi yıkıma gelmiş çığır. Ama Partimiz ve emekçi halkı bu sefer haberi vardı. Ve direnme örgütlendi. Polis ve jandarma geldiğinde karşısında 2 Eylül Direnişi- nin ruhunu buldu. Bu ön saflarda Partimizin militanları olmak üzere yine bir insan duvarı dik- miştir 1 Mayıs emekçileri. Bu kararlı direniş karşı- sında polis sefleri kıvrılıyor, ordu subayları emir yağdırıyorlardı. Emekçi halk ise, jandarma erlerine ve polisler sesleniyorlardı: "Sen de emekçisin, sen de gecekonduya yaşıyorsun! Bu köpeklerle usak- lık edip ne kazanacaksınız?"

Yürütülen ajitasyon etkisini gösterdi. İhticıla- rına saflarında bir duraksama. Erlerde ve yurtsever polislerde bir tedirginlik. Satılmış köpekler bunu görünce iyice kudurdular. "Hücum emri verildi. Ve bir yanda taş, sopa ve sıkılmış yumruklar; diğer yanda dozer, panzer ve satılmış köpekler! Çatışma başladı. Yurtsever bir komiser yardımcısı, zoplandığı bu insanlık dışı uygulamaya dayana- madı. Bir köpek olmaksızın aç kalmayı tercih etti. Göğsündeki yıldızı söktü, attı; başındaki mığırı yere çaldı. Köpekler derhal bu yurtseverin üstüne atıldılar; dövmeye başladılar. Az sayıdaki yurtsever polisler de işe karşıtı. Jandarma erleri ise, halka silah sıkan, joplayan köpek polislerin üzerine yü- rüdü, onları engellemeye çalıştı. Ortalık karıştı. Düşman kuvvetleri halkın kararlı direnişi karşı- sında içten yıkılmış, disiplini bozmuştu. Devrim ci bilâç, gerici ordu ve polis içinde yansımaları bulacak kadar yeni mevziler elde etmişti. Bu durum da yıkımı başaramadılar, geri çekildiler. Tabii çekilirken yine yüzlerce emekçi gözaltına alma- yı ihmal etmediler. Çok sayıda jandarma eri ve po- lisin de tutuklandığı sonradan duyuldu.

Kardeşler !

CHP bu yıkımda mı habersizdi? Bunuda mı sıkı- yönetim hükümetten habersiz(?) tezgahlamıştı? Bun- lar halkı aptal sananların savurdıkları adı yalan- lardır. Hakim sınıfların bu temsilcileri, halkı saf sanmada g derece ileri gittiler ki, Ağustos başında 1 Mayıs mahallesine konuşmaya geldiler. Belediye Başkanı Kotil, Köy İşleri Bakanı Topuz ve bir sürü daha zevat, 1 Mayıs halkının gözlerinin içine baka baka bu palavraları ispatacak için el altından Sıkıyönetim Komutanı N. Urug'una, yıkımın yapıldığı alana sözde bir tapuyla sahip çıkan ve toplu ko- nut yapacağını ileri süren Atakent adlı arsa ağa- lardan 20 milyon lira para aldığını yaydılar. İht- timal, Atakent vurguncuları, milyarlar vermek için yoksul gecekondu halkının topraklarına göz dikmiş

ve bu faşist paşaya da para vadetmiştir. Doğru olma- yacak, CHP'nin bundan habersiz olduğudur. Bu iş "Özel Sektör"ün, hükümetin ve ordu'nun kafa kafaya plan- ladıkları bir iştir. Başka türlü olması maddeten imkansızdır. Böylece onlar hem yılmak bilmeyen bir emekçi topluluğunun başını ezmek, hem de arsa spe- külatörlerine yeni vurgun alanları açmak peşinde idiler. CHP'lilerin 1 Mayıs Mahallesinde yaptıkları miting, onların yalanlarının yüzlerine çalındı- ğı bir toplantı oldu. Partimiz önderliğindeki acı- lı fakat kinle bilmiş bir kitle, CHP'li Bakanla- rı yuhalandı; onlara "gecekondu hakkımız; söke söke alırız", diye cevap verdi. CHP'li faşistlerin ko- nuşması bittiğinde bir yoldaşımız ileri çıkarak kitleye 1 Mayıs mahallesi şehitleri için saygı du- ruşuna davet etti. Sol yumruklar sıkıldı, bir bal- yoz gibi havaya kalktı. Meydandan kaçacak vakit bu- lamayan CHP'li sahtekarlar, daha dün polislerinin ordularının kurşunları ile can vermiş şehitlere saygı durumunda bulunmak zorunda kaldılar. İşte bu, görülmeye değer bir manzara!... Bu sahtekarlar, yoldaşımızın konuşmasını da, aynı ikiyüzlülük ve Demirel'in diline düşme korkusu ile dinlemek zo- runda kaldılar.

İşçiler, Köylüler, Emekçiler !

1 Mayıs halkının Partimiz önderliğinde 3 yıldır yılmadan süren şanlı direnişi, hakim sınıfların şid- dete dayanan saldırılarına üzerine çektiği gibi, propaganda saldırılarına da maruz kalmıştır. Bütün bir karşı-devrim cephesi, hep bir ağızdan bu dire- nişin haklılığına gölge düşürmeye, onu karalamaya uğraşmışlardır. Hakim sınıflar, gazetelerinden, ra- dyo ve televizyonlarından bu direnişi "bir avuç anarşistin kıskırtması" sonucu ortaya çıktığını bu- yük bir telaş ve korku içinde bağurdular. Mesela Tercüman, "Umraniye-1 Mayıs'ın Maoçu anarşistler tarafından kurtarılmış bölge ilan edildi" gibi, "anarşistlerin halkı haraca kesti" gibi "halkın kor- ku ve panik içinde olduğu"nu yazdı. Mesela "T.K.P T.P. TSP gibi sosyal-faşist partiler, "goşistlerin polise silah sıkarak arbeye yarattı"klarını, "12 kişinin ölümünden Maoçu bozkurtların sorumlu" ol- duğunu yaydı.

Mesela karşı-devrimci Aydınlik-TİKP modern reviz- yonistleri, "sahte-solcu anarşistlerin Umraniye hal- kına terör uyguladığını, "zor ile para" topladığı- nı, "5 işçiyi işkence ile öldürdük"lerini yazdı; dev- rimcilerin isimlerini ve resimlerini çarşaf çarşaf yayınladı. Bu karşı-devrimcilerin bütün çabası, ge- niş emekçi kitlelerin 1 Mayıs halkının kitlesel şiddete dayanan direnişini örnek almasını engelle- mek; onlara önderlik eden ve ön saflarda gözünü kırpmadan ölümün üstüne yürüyen Komünist devrimci- leri, Partimizin üye ve sempatisanlarını, halktan tecrit etmekte. Onlar, hakim sınıfların sözcükleri ol- manı verdiği geniş olanaklarla karşı-devrimci pro- poganalarını yaymaya; emekçi halkımızın bilincini karartmaya çalıştılar. Partimizin bu karşı-devrimci propogandayla mücadele etmek için ise, elinde ancak sınırlı imkanlar vardı. Bunlara rağmen 1 Mayıs hal- kının 2 Eylül Direnişi, ezilen, ezilenler ve sömürü- len yoksul halkımızın dilinde bir türkü oldu; ağız- dan ağza yayıldı. Bu direniş türküsü, nice emekçi- lere direnişlerinde kuvvet verdi.

KARDEŞLER ! Bir de kendilerine "proleter devrim- ci", "Marksist-Leninist" süsü veren küçük burjuva devrimcilerinin tavrından söz etmek istiyoruz. Çünkü bunlar devrimci olmalarına ve 1 Mayıs halkının di- renişine katılmakla birlikte, 1 Mayıs halkına müca- delesine saygısızca saldırıyordu. Gayet tabii- ki bunu ağızdan açığa yapamamakta; Partimiz TKP/ML'e saldırarak, asılsız sözler söyleyerek, onun önderlik ettiği mücadeleyi karalamaktadırlar.

Bu oportunistlerin Partimize karşı yürüttüğü ka- ralama kampanyasında, mesela, bizim halktan para top- ladığımız, yeni yerleşenlere arsa sattığımız ve bun- ları yedimiz iftirası yer alıyor. Durum nedir? Doğru; Partili yoldaşlarımız, halktan para toplanma- sını örgütlemekte idiler. Ama Partimizin halktan top- lanan paraları yediği, aciz insanların attığı bir iftirden başka bir şey değildir.

Mahallede, kendi sorunlarını çözmek içinde başı- çekem bir "ihtiyar heyeti" vardır. Partimizin önder- liğinde 1 Mayıs halkı, kendielektirik, yol, su vb. iht- tiyaçlarını karşılamak için uğraşır, para harca- mıştır. Mesela bu para, halktan gönüllü olarak top- lanmıştır. Toplayan ihtiyar heyetidir. Yeni yerleşen bir aile olduğunda, kendilerine uygun bir yerleşim yeri arlanmakta, mahallenin kamu harcamalarına (geçmiş ve gelecek sosyal hizmetlere) durumlarına göre katkıda bulunmaları istenmektedir. Onların verdikleri para da ihtiyar heyeti temsilcileri ta- rafından toplanmaktadır. Mesela bir emekçi, gecekon-

dusunu bitirmeden yerleşmekten vazgeçtiğinde ve yeni yerleşen bir aile bu yapılmış eve yerleşmek istediğinde, o inşaatın maliyeti hesaplanmak ta, yeni yerleşenden alınmakta, yapıyı devredene teslim edilmektedir. Bu işlemi de yürütenler İhtiyar Heyetinden emekçilerdir. Her türlü sosyal hizmetten mahrum bırakılmış bir emekçi mahallesinde; bunu da bir kenara bırakın, kendini sık sık savunmak zorunda kalan bir yerleşmede kaçınılmaz olarak ortak giderler olacaktır ve birilerinin bu giderler için para toplanmasını örgütlemesi, yönetmesi lazımdır.

Halkın güvenliğini ve sevgisini kazanmış olan yoldaşlarımız bu işe de önderlik etmektedirler. Bundan daha doğal bir şey olamaz. Çünkü Partimizin amacı emekçileri sadece savaşmak için örgütlemek değil, günlük yaşamlarını kendileri düzenlemesi için de örgütlemektir. Halkın kendi ihtiyaçlarını kendisinin karşılaması ve bunun mali yönünü yürütmesi de kendi günlük yaşamının bir parçasıdır. Ayrıca parasal durumlar, her zaman isteyen denetimine açıktır. Fakat bugüne kadar hiç bir emekçi çıkıp da mali durum hakkında İhtiyar Heyetinden ya da Partili yoldaşlarımızdan hesap sormamıştır. Bu, Partimize duyulan güvenden kaynaklanmaktadır. Güven, kuşkusuz iyi bir şeydir; fakat denetlemek ve bu temelde güven duymak her zaman saf bir güvenden çok daha iyidir. Çünkü bu, öncünün hata yapmasının, doğru yoldan çıkmasının önünde garantili engeldir. Bu nedenle, Partimizin çalışma sahalarındaki işçileri, emekçileri Partimizin her türlü faaliyetleri en sıkı bir şekilde denetlemeye, yanlış gördükleri her konuda eleştirip hataların düzeltilmesine yardımcı olmaya çağırıyoruz. Partimiz kendi sınıfı olan proletaryaya ve yoksul halkımıza hesap vermekten hiç bir zaman çekinmemiştir, hatasını gördüğünde de bunu açık yüreklilikle kabul edip özeleştiri yapmıştır. Ciddi ve Komünist bir Partiyi- işçi sınıfının partisini- her türlü burjuva partisinden ayırdeden temel kıstaslardan biri de budur.

Oportunistler, denetlemek yerine iftira yürütmeyi yeğliyorlar. Böylece Partimizin yürüttüğü önderliğe çamur atabileceklerini, kendilerinin parsa toplayabileceklerini sanıyorlar. Fakat kaldırdıkları taş kendi ayaklarına düşmektedir. Oportunistler 1 Mayıs halkının mücadelesine verdikleri zarar sadece önderlik karalamakla kalsa, belki onca önemli olmazdı. Fakat onların çıkardıkları bu tür asılsız söylentiler, hakim sınıflara ve usak başına yaramaktadır. Gericiler, bu tür sorumsuz davranışlara mal bulmuş mağribi gibi sarılmakta, halka karşı propaganda malzemesi yapmaktadırlar. Küçük burjuva devrimcileri, işte bu şekilde de karşı-devrimcilerin ekmeğine yağ sürmektedir.

Ümraniye 1 Mayıs'ta yaptığımız yeni bir hata da oportunistlerin Partimizi karalamak için kullandıkları bir malzeme oldu. Bu hata nedir? 7 Temmuz'da yıkıma uğrayan yeni yerleşme alanı için yerleşenlere güvence vermemiz. 2 Eylül Direnişinden sonra hakim sınıflar, mevcut geçekonduları yasal olarak tanımak zorunda kalmışlar; fakat yeni alanlara yerleşilmesine 'kesinlikle izin vermeyeceklerini' açıklamışlardı. Yoldaşlarımız ise, yeni göçenlere zorunlu olarak mevcut sınıfların dışında yer göstermişler, fakat bununla birlikte, onlara kendilerine hakim sınıfların dokunamayacağını, buna cesaret edemeyeceklerini, buna bizim güvence verdiğimizizi söylemişlerdir. 7 Temmuz'da yıkılan yüzlerce geçekonduda işte bizim 'güvence' verdiğimiz yeni yerleşme alanında bulunmaktaydı. Yıkımdan sonra ise oportunistler, 1 Mayıs Mahallesinde Partimize verdiği 'güvence' nin sahte olduğu, Partimizin söz verdiği gibi halkı 'koruyamadığı' nı söyleyerek bir karalama kampanyası yürütmüşlerdir.

Kardeşler, Partimizin böyle bir güvence vermesi bir hatadır. Çünkü ülkemizde şehirlerde genel olarak komprador patron-aga devleti bize göre güçlüdür; güdette dayanan bir direniş eninde sonunda bastırılabilir. Bugün emekçi halkın şiddetli mücadelesi karşısında vermek zorunda kaldığı bir tavizi yarı geri alabilir. Bugün kabul etmek ve yasallaştırmak zorunda kaldığı bir geçekonduda yerleşmesini yarı başka bir yerde kabul etmez, yerle bir edebilir. Bu, tamamiyle o an için karşılıklı olarak durumumuzun ve güçlerimizin dengesine bağlıdır. İşte Parti örgütümüz bu konuda hataya düşmüş; 2 Eylül Direnişinin hakim sınıflara saldırgan korku ya utlaştırmıştır. Karşı-devrimi küçümsemeye ve bundan kaynaklanarak halk kitlesinin içinde gerçeklere dayanmayan bir güven duygusu yayma hatasına düşmüştür. Bizim güvencemiz, hakim sınıfların devlet güçlerinin bize saldıramayacağı veya direnişimizi bu kez için kıramayacağı değil; bir çok

yenilgiyi göze alarak kararlılıkla direndiğimiz taktirde komprador patron-aga devletine geri atımlar atılabileceğimiz; örgütlediğimiz ve Halk Savaşı yolunu tuttuğumuz taktirde (geçici yenilgiler alsak bile) karşıımızdaki bu zalim gücü kökten yerle bir edeceğimizdir. Kardeşler; bilmez ve hiç bir kuşku duymamamız gereken tek güvence budur!

Oportunistlerin bu hatamızı kullanmaya çalışmaları boğunadır. Onlar bize bu hatamızı göstermeye çalışmıyorlar da emekçiler arasında "söz verdiğimiz halde halkı korumadığımız"; Partimizin lafta keskin özünde teslimiyetçi olduğu şeklinde propaganda yapmaya kalkışıyorlar! Bunların mantığı, "çamur at, hiç olmazsa izi kalır" mantığıdır. Yani kendi söylediklerine kendileri bile inanmadıkları halde, böyle adı karalamalarla olayı bilmeyenler arasında kuşku uyandırabileceklerini sanıyorlar. Fakat hayat, hergün kimin gerçekten sonuna kadar kararlı, örgütleyici ve en ön safta yürüyün olduğunu ispatlamaktadır. 2 Eylül Direnişinin önderleri Partili yoldaşlarımız olduğu gibi, bu yıl ikinci yıkım girişiminde de kimin ne yaptığına 1 Mayıs emekçileri bizzat tanıklırlar.

Biz, kendilerine "proleter devrimci", "Marksist-Leninist" vb. payesi veren küçük burjuva devrimcilerine, böyle sorumsuz tavırları terketmelerini söylüyoruz. Doğru olan, açık ve samimi bir eleştiri yürütmek, eleştirinin doğruluğunu ya da yanlışlığını kitleler önünde tartışmaktır. Arkadan ve el altından yürütülen "eleştiri" ler, kitleler önünde sorunları tartışmaktan kaçınmak, olsa olsa karalama kampanyası olabilir. Bunlar, halkın mücadelesini ilerleten, devrimciler arasında dostluk sağlayan tavırlar değildir; tam tersine, halkın mücadelesine zarar vermekte, karşı devrime yaramaktadır.

İşçiler, Yoksul Köylüler, Çeşitli Milliyetlerden Tüm Emekçiler!

Yurtseverler, Devrimciler, Yoldaşlar!

1 Mayıs Mahallesinin yiğit direnişinden öğrenelim!

Bir çok sorununuz gibi, konut sorununuzun da ancak ve ancak Demokratik Halk Devrimi ile çözülebileceğini bilelim!

Fakat yine bilelim ki, kararlı ve örgütlü direniş, sınıf düşmanlarımızı zor durumda bırakacak, geri adımlar atıracaktır. Yeter ki, biz yenilmekten, direnmekten korkmayalım ve örgütlenelim!

Örgütlenmiş halk, yenilmez bir güçtür! Legal, illegal; barışçıl-silahlı; mesleki-siyasi, her alanda ve her türde örgütlenelim!

İşçi sınıfımızın ve onun önderliğindeki yoksul halkımızın mücadelesinin zafere ulaşmasının yegane garantisi, doğru bir komünist önderliktir. Partimiz TKP/ML'in yol göstericiliği altında mücadele edelim; onun etrafında örgütlenelim!

Komprador patron-aga devleti, ideolojik baskı, yalan-dolanla, tehditle önelemeyi bir uyanışı örgütlemeyi ve direniş, zora başvurarak önlemeye ve kontrolü altında tutmaya çalışır. Bu, onun faşist bir diktatörlük olmasından kaynaklanır. Haklarımızı korumak için; tepeden tırnağa silahlı olan karşı-devrime ve onun uyguladığı tetöre karşı; silahlanalım, devrimci şiddetle cevap verelim!

- YAŞASIN 1 MAYIS MAHALLESİ EMEKÇİLERİNİN ŞANLI 2 EYLÜL DİRENİŞİ!

- 2 EYLÜL ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!

- GECEKONU HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALIRIZ!

- NE GECEKONU NE DE YIKIM KADER DEĞİLDİR!

- GECEKONU KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİNİN URUNUDUR!

- HALKIMIZ KONUT SORUNUNU DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE ÇÖZECEKTİR!

- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!

- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELEMİZ!

- YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ONUN ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO VE T M L G!

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ
MARKSİST-LENİNİST

MERKEZ KOMİTESİ

2 EYLÜL 1979